

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2025. március 6. *

„Előzetes döntéshozatal – Jogállamiság – Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése – A bírák elmozdíthatatlanságának és függetlenségének elve – Egy bírótól valamennyi ügyének elvételét elrendelő bírósági vezetői kollégiumi határozat – Az ügyek elvételét elrendelő határozat meghozatalára vonatkozó objektív szempontok hiánya – Az ilyen határozat indokolására vonatkozó kötelezettség hiánya – Az uniós jog elsőbbsége – Az ügyek elvételét elrendelő ilyen határozat alkalmazásának mellőzésére vonatkozó kötelezettség”

A C-647/21. és C-648/21. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2021. október 25-én érkezett, 2021. október 20-i határozataival terjesztett elő a

D. K. (C-647/21),

M. C.,

M. F. (C-648/21)

ellen folytatott,

a **Prokuratura Rejonowa w Bytowie,**

a **Prokuratura Okręgowa w Łomży**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásokban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis, a negyedik tanács elnöke, az ötödik tanács elnökeként eljárva (előadó),
D. Gratsias és E. Regan bírák,

főtanácsnok: A. M. Collins,

hivatalvezető: M. Siekierzyńska tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. január 24-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Prokuratura Rejonowa w Bytowie képviselőjében T. Rutkowska-Szmydyńska Prokurator Regionalny w Gdańsku,
- a Prokuratura Okręgowa w Łomży képviselőjében A. Bałazy Zastępca Prokuratora Okręgowego w Łomży,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna és S. Żyrek, meghatalmazotti minőségben,
- a dán kormány képviselőjében D. Elkan, V. Pasternak Jørgensen és M. Søndahl Wolff, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,
- a svéd kormány képviselőjében A. M. Runeskjöld és H. Shev, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében K. Herrmann, P. Stancanelli és P. J. O. Van Nuffel, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. április 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének az értelmezésére vonatkoznak.
- 2 E kérelmeket a D. K. (C-647/21. sz. ügy), valamint az M. C. és M. F. (C-648/21. sz. ügy) ellen indított büntetőeljárások keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A Lengyel Köztársaság alkotmánya

- 3 A Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (a Lengyel Köztársaság alkotmánya) 178. cikkének (1) bekezdése kimondja:
„A bírák feladataik ellátása során függetlenek, és kizárólag az Alkotmánynak és a törvényeknek vannak alárendelve.”
- 4 Ezen alkotmány 179. cikke a következőképpen rendelkezik:
„A köztársasági elnök a bírákat a Krajowa Rada Sądownictwa [(nemzeti igazságszolgáltatási tanács, Lengyelország; a továbbiakban: KRS)] javaslata alapján határozatlan időre nevezi ki.”

5 Az említett Alkotmány 180. cikke kimondja:

„1. A bírák elmozdíthatatlanok.

2. A bíró csak bírói határozat alapján és csak a törvényben meghatározott esetekben menthető fel, függeszthető fel tisztségéből, helyezhető át más bírósághoz vagy más tisztségbe akarata ellenére.”

A rendes bíróságokról szóló törvény

6 A 2001. július 27-i ustawa Prawo o ustroju sądów powszechnych (a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény; Dz. U. 98. sz., poz. 1070.) alapeljárásokban alkalmazandó változata (a továbbiakban: a rendes bíróságokról szóló törvény) 11. cikkének 3. §-a kimondja:

„A bírósági osztály vezetőjét a bíróság elnöke nevezi ki. [...] A sąd okręgowy [(regionális bíróság)] vagy a sąd rejonowy [(kerületi bíróság)] osztályvezetőjének kinevezése előtt a bíróság elnöke kikéri a sąd okręgowy [(regionális bíróság)] vezetői kollégiumának véleményét.”

7 E törvény 21. cikke 1. §-ának 2) pontja értelmében a sąd okręgowy (regionális bíróság) szervei a bíróság elnöke, a bíróság vezetői kollégiuma és a bíróság igazgatója.

8 Az említett törvény 22a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. § [...] a sąd okręgowyn [(regionális bíróság)] belül a sąd okręgowy [(regionális bíróság)] elnöke – a sąd okręgowy [(regionális bíróság)] vezetői kollégiuma véleményének kikérését követően – meghatározza a feladatok kiosztásának módját, amely meghatározza:

1) a bírácnak [...] a bírósági osztályokra történő beosztását;

2) a bírác [...] munkaköri kötelezettségeit, valamint az ügyek elosztásában való részvételük módját;

3) a bírác [...] munkarendjét és helyettesítési rendjét,

– figyelembe véve a bírác [...] különböző típusú ügyek tárgyalására és elbírálására való szakosodását, azt, hogy biztosítani kell, hogy a bírác [...] megfelelően legyenek elosztva a bíróság osztályai között, és hogy feladataik egyenletesen oszoljanak meg, valamint a bírósági eljárások hatékony lefolytatása biztosításának szükségességét.

[...]

4. § A bíróság elnöke bármikor dönthet a feladatok részben vagy egészben történő újrakiosztásáról, ha ez az 1. §-ban említett okok alapján indokolt. [...]

4a. § A bíró más osztályra történő áthelyezése a bíró hozzájárulásától függ.

4b. § A bíró más osztályra történő áthelyezése nem függ a bíró hozzájárulásától:

1) az azonos jogterülethez tartozó ügyeket elbíráló másik osztályra történő áthelyezés esetén;

- 2) Ha azon osztályra beosztott bírák közül, ahonnan az áthelyezésre sor kerül, senki más nem járult hozzá az áthelyezéséhez;
  - 3) ha az áthelyezett bírót [az ingatlan-nyilvántartási vagy a zálogjogi nyilvántartási gazdasági] osztályra osztják be.
- 4c. § A 4b. § 1) és 2) pontjának rendelkezései nem alkalmazhatók arra a bíróra, akit három éven belül a beleegyezése nélkül másik osztályra helyeztek át. Abban az esetben, ha egy bíró hozzájárulás nélküli áthelyezésére a 4b. § 2) pontja alapján kerül sor, figyelembe kell venni különösen a bírák szolgálati idejét azon az osztályon, ahonnan áthelyezték őket.
5. § Az a bíró, illetve bírósági titkár, akinek feladatai munkaköri kötelezettségei megváltozását, különösen a bíróság más osztályára történő áthelyezését eredményező módon változnak meg, az új munkakör átvételétől számított hét napon belül a [KRS-hez] fellebbezhet. Nincs helye fellebbezésnek a következő esetekben:
- 1) ugyanazon jogterülethez tartozó ügyekkel foglalkozó osztályra történő áthelyezés;
  - 2) a feladatok átadása ugyanazon osztályon belül a többi bíróra vonatkozó szabályok alapján, különösen valamely specializált ügycsoportba, vagy a specializáció más formájába történő beosztás visszavonása esetében.
6. § Az 5. § szerinti fellebbezést az érintett bíróság elnökén keresztül kell benyújtani, aki a fellebbezés tárgyát képező feladatkiosztást elrendelte. A bíróság elnöke a fellebbezést annak kézhezvételétől számított 14 napon belül az ügyre vonatkozó állásfoglalással együtt továbbítja a [KRS-hez]. A [KRS] a fellebbezésnek helyt adó vagy azt elutasító határozatát az 1. §-ban említett megfontolások alapján hozza meg. A [KRS] az 5. § szerinti határozatát nem köteles megindokolni. A [KRS] határozatával szemben jogorvoslatnak nincs helye. A határozat meghozataláig a bíró, illetve a bírósági titkár korábbi feladatait látja el.”
- 9 A rendes bíróságokról szóló törvény 24. cikkének 1. §-a kimondja:
- „A sąd okręgowy [(regionális bíróság)] elnökét az igazságügyi miniszter nevezi ki a sąd apelacyjny [(fellebbviteli bíróság)], a sąd okręgowy [(regionális bíróság)] vagy a sąd rejonowy [(kerületi bíróság)] bírái közül. A sąd okręgowy (regionális bíróság) elnökének kinevezését követően az igazságügyi miniszter bemutatja őt a sąd okręgowy (regionális bíróság) bírói közgyűlése előtt.”
- 10 E törvény 30. cikkének 1. §-a értelmében a sąd okręgowy (regionális bíróság) vezetői kollégiuma a sąd okręgowy (regionális bíróság) elnökéből, valamint a sąd okręgowy (regionális bíróság) illetékességi területén működő sąd rejonowyk (kerületi bíróságok) elnökeiből áll.
- 11 Az említett törvény 42a. cikke a következőképpen rendelkezik:
- „1. § A bíróságok vagy a bíróságok szervei tevékenységük keretében nem kérdőjelezhetik meg a bíróságoknak, az állam alkotmányos szerveinek vagy a törvényességi ellenőrzési és jogvédelmi szerveknek a törvényességét.
2. § A rendes bíróságok vagy más hatalmi szerv nem állapíthatja meg és nem értékelheti a bírák kinevezésének vagy az e kinevezésből eredő bírói feladatok gyakorlására vonatkozó jogkörnek a jogszerűségét.”

- 12 A rendes bíróságokról szóló törvény 47a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. § Az ügyeket meghatározott ügycsoportok szerint véletlenszerűen osztják ki a bírák és a bírósági titkárok között, kivéve ha az ügyeket ügyeleti szolgálatot ellátó bíróra szignálják.”

2. § Az egyes ügycsoportokon belül az ügyeket egyenlő arányban osztják el, kivéve ha az arányt a betöltött tisztség, más ügycsoportba tartozó ügyek érintettre történő kiosztása vagy jogszabályban meghatározott egyéb okok miatt csökkentették.”

- 13 E törvény 47b. cikke értelmében:

„1. § A bíróság ítélkező testületének összetétele kizárólag akkor módosítható, ha az nem képes az ügyet az aktuális összetételében tárgyalni, vagy ha tartós akadály van annak, hogy az ügyet az adott bíróság az aktuális összetételében tárgyalja. A 47a. cikk rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

[...]

3. § Az [1. §-ban] említett határozatokat a bíróság elnöke vagy az általa kijelölt bíró hozza meg.

4. § A bíró szolgálati helyének megváltozása vagy más bírósághoz történő kirendelése, valamint a kirendelés visszavonása nem akadályozza [eljárási] cselekményeknek a bíró aktuális szolgálati helyén vagy aktuális feladatvégzési helyén kiosztott ügyekben ezen ügyek lezárásáig történő elvégzését.

5. § Azon bíróság vezetői kollégiuma, amelynek illetékességi területén a bíró új szolgálati helye található, vagy amelynek illetékességi területére a bírót kirendelték, a bíró kérelmére vagy hivatalból az elbírálendő ügyekben folyamatban lévő eljárások állásától függően – különösen az adott bíróság és a bíró új szolgálati helye vagy az azon hely közötti távolság miatt, ahova a bírót kirendelték – részben vagy egészben felmentheti a bírót az ügyek elbírálására vonatkozó kötelezettsége alól. Határozatának meghozatalát megelőzően a bíróság vezetői kollégiuma kikéri az illetékes bíróságok elnökeinek véleményét.

6. § A 4. és 5. §-ban foglalt rendelkezések megfelelően alkalmazandók ugyanazon bíróság más osztályára történő áthelyezés esetén.”

- 14 A 2017. július 12-i ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (a rendes bíróságokról szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló törvény; Dz. U. 2017., poz. 1452.) 17. cikkének (1) bekezdése a következőképp rendelkezik:

„Az 1. cikkben módosított törvény eddig hatályos rendelkezései alapján kinevezett bírósági elnököket és elnökhelyetteseket az igazságügyi miniszter a jelen törvény hatálybalépésétől számított hat hónapot meg nem haladó határidőn belül az 1. cikkben módosított törvény 27. cikkének e módosítással megállapított szövegében foglalt követelményekre tekintet nélkül felmentheti.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 15 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket ugyanaz a bíró terjesztette elő két különböző büntetőügy elbírálása során.

- 16 A C-647/21. sz. ügyben az alapügy tárgyát a D. K. ellen indított büntetőeljárás képezi. Az elsőfokú bíróság határozatával D. K.-t szabadságvesztés-büntetésre ítélte. Ő a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Sąd Okręgowy w Słupskuhoz (słupski regionális bíróság, Lengyelország) fellebbezett e határozattal szemben. Ebben az ügyben, mivel a bíróság egyesbíróként jár el, a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bíró egyszerre minősül az előadó bírónak és az ítélkező testület elnökének.
- 17 Ami a C-648/21. sz. ügyet illeti, az alapügy tárgya az M. C. és M. F. ellen indított büntetőeljárás. Az elsőfokú bíróság határozatával M. C.-t és M. F.-et elítélte. A másodfokú bíróság, amelyhez ez utóbbiak fellebbezést nyújtottak be, M. C.-t felmentette, M. F. marasztalását pedig helybenhagyta. A Prokurator Generalny (legfőbb ügyész, Lengyelország) felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a másodfokú bíróság határozata ellen a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) a határozat M. C.-re vonatkozó részével szemben. Ez utóbbi bíróság hatályon kívül helyezte ezt a határozatot, és az ügyet visszautalta a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) elé, amely a kérdést előterjesztő bíróság. Ebben az ügyben a bíróság három bíróból álló tanácsban jár el, amelynek tagjai az ítélkező testület elnöke, a kérdést előterjesztő bíróság elnöke és egy harmadik bíró. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az ítélkező testület elnöke egyedül nyújtotta be, aki ugyanaz a bíró, mint a C-647/21. sz. ügyben.
- 18 2021 szeptemberében az alapügyekhez nem kapcsolódó eljárásban a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bíró határozatot hozott, amelyben kérte, hogy a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) fellebbviteli osztályának vezetője másik bíróra szignáljon át egy ügyet, és az ebben az ügyben eljáró ítélkező testületben a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) elnöke helyett másik eljáró bírót jelöljön ki. E kérelmet azzal indokolta, hogy a kérdést előterjesztő bíróság elnökét az új összetételű KRS határozata alapján nevezték ki erre a tisztségére. Egy ilyen bíró ítélkező testületben való részvétele ezért sérti az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése, a Charta 47. cikke, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény; a továbbiakban: EJEE) 6. cikke értelmében vett, a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való jogot. A kérdést előterjesztő bíróság elnökhelyettese, akit szintén az új összetételű KRS javaslatára neveztek ki, hatályon kívül helyezte e bíró említett kérelmet tartalmazó határozatát.
- 19 2021 októberében egy másik ügyben az említett bíró hatályon kívül helyezett egy elsőfokú ítéletet, amelyet egy olyan személy hozott, akinek bírói kinevezésére az új összetételű KRS határozata alapján került sor. Hatályon kívül helyező határozatát többek között az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésére és a Charta 47. cikkére alapította.
- 20 2021. október 11-én a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) vezetői kollégiuma, amely e bíróság elnökéből és a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) illetékességi területén működő öt sąd rejonowy (kerületi bíróság) elnökeiből áll, határozatot hozott, amelyben elrendelte a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bíróra a hatodik fellebbviteli büntető osztályon belül kiosztott mintegy hetven ügy – köztük az alapeljárások – elvételét (a továbbiakban: a vezetői kollégium határozata). E bíró szerint a határozatot nem közölték vele, és annak indokolását nem ismertették. Állítása szerint a kérdést előterjesztő bíróság elnöke egyszerűen tájékoztatta őt az ügyek elvételéről. Hozzáteszi, hogy az elnök két alkalommal is megtagadta az említett határozat tartalmához való hozzáférés iránti kérelmei teljesítését.

- 21 2021. október 13-án a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) elnöke végzésével elrendelte az említett bíró áthelyezését a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) azon fellebbviteli osztályáról, amely előtt az alapeljárások indultak, az említett bíróság elsőfokú osztályára (a továbbiakban: az áthelyezést elrendelő végzés). Helyére egy másik bírót helyeztek át a fellebbviteli osztályra.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az áthelyezést elrendelő végzés indokolása szűkszavúan annak említésére szorítkozik, hogy biztosítani kell a két csoport megfelelő működését. E végzés emellett hivatkozik a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) elnöke és az érintett bírósági osztályok egyikének vezetője között folytatott, nem részletezett levelezésre is.
- 23 Az áthelyezést elrendelő végzés 2021. október 18-án hatályba lépett. Ez a végzés nem tartalmaz semmilyen tájékoztatást az esetleges jogorvoslati lehetőségekről.
- 24 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bíró továbbra is eljárhat-e egyesbíróként a C-647/21. sz. ügghöz kapcsolódó alapeljárásban, illetve az ítélkező testület elnökeként a C-648/21. sz. ügghöz kapcsolódó alapeljárásban.
- 25 E bíróság szerint a jelen ítélet 18–23. pontjában ismertetett körülményekre tekintettel, amelyek oda vezettek, hogy az előadó bíróként ráosztott ügyeket – köztük az alapügyeket – elvették tőle, döntésre kényszerül abban a kérdésben, hogy az ilyen aktusok sértik-e a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését. Ha igen, akkor ebben az esetben a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy köteles-e figyelmen kívül hagyni a vezetői kollégium határozatát és az annak nyomán meghozott további aktusokat, például az említett bírótól elvett ügyek – köztük az alapügyek – másik bíróra történő átszignálásáról hozott határozatot.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bírótól elvették a rá bízott ügyeket, valamint az áthelyezésének ténye sérti a függetlenség és az elmozdíthatatlanság követelményét. Ezenkívül ezeket az intézkedéseket arra válaszul hozták e bíróval szemben, hogy megkísérelte megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság megfelelt-e a törvény által létrehozott bíróság követelményének, és az intézkedések célja az ilyen irányú jövőbeli próbálkozások megelőzése.
- 27 E körülmények között a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) úgy határozott, hogy a vezetői kollégium határozatának végrehajtását és az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti mind a két alapeljárásban a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését [a Charta] 47. cikkével összefüggésben értelmezve, hogy azzal ellentétes [a rendes bíróságokról szóló törvény] 30. cikkének 1. §-ával és 24. cikkének 1. §-ával összefüggésben értelmezett 47b. cikkének 5. és 6. §-ához hasonló nemzeti szabályozás, amely szerint a bíróság vezetői kollégiumához hasonló nemzeti bírósági szerv hatáskörrel rendelkezik e bíróság bírójának a részére kiosztott valamennyi ügy vagy ezen ügyek egy részének elbírálására vonatkozó kötelezettség alóli felmentésére, amennyiben:
- a) a bíróság vezetői kollégiuma a törvény erejénél fogva a bíróságok elnökeiből áll, akiket e tisztségekre a végrehajtó hatalom szerve nevezett ki, mint amilyen az egyben a legfőbb ügyész tisztségét is betöltő igazságügyi miniszter;

- b) a bíró felmentésére a részére kiosztott ügyek elbírálására vonatkozó kötelezettsége alól a hozzájárulása nélkül kerül sor;
  - c) a nemzeti jog nem rendelkezik azokról a szempontokról, amelyeket a bíróság vezetői kollégiumának figyelembe kell vennie a bírónak a részére kiosztott ügyek elbírálására vonatkozó kötelezettség alóli felmentése során, továbbá nem rendelkezik az ilyen felmentés indokolására vonatkozó kötelezettségről és bírósági felülvizsgálatáról sem;
  - d) a bíróság vezetői kollégiumának egyes tagjait a bírói állásra a Bíróság 2021. július 15-i Bizottság kontra Lengyelország (Bírákra vonatkozó fegyelmi rendszer) ítéletben (C-791/19, EU:C:2021:596) ismertettekhez hasonló körülmények között nevezték ki?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az első kérdésben említett rendelkezéseket, valamint az [uniós jog] elsőbbség[ének] elvét, hogy azok feljogosítják (vagy kötelezik) [a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2016. L 65., 1. o.)] hatálya alá tartozó büntetőeljárásban eljáró nemzeti bíróságot, amelynek bíróját az első kérdésben leírt módon mentették fel az ügyek elbírálásának kötelezettsége alól, valamint valamennyi állami hatóságot arra, hogy hagyja figyelmen kívül a bíróság vezetői kollégiumának aktusát és az azt követő hasonló egyéb aktusokat, mint az ügyeknek, köztük az alapügy[ek]nek, az elmozdított bíró nélküli újrakiosztásáról szóló végzéseket, annak érdekében, hogy e bíró továbbra is az ezen ügyet elbíráló ítélkező testület tagja maradjon?
- 3) Úgy kell-e értelmezni az első kérdésben említett rendelkezéseket, valamint az [uniós jog] elsőbbség[ének] elvét, hogy azok megkövetelik a nemzeti jogrendben a 2016/343 irányelv hatálya alá tartozó büntetőeljárásban olyan jellegű intézkedések meglétét, amelyek biztosítják az eljárásban részt vevő, az alapeljárás terheltjéhez hasonló felek számára az első kérdésben említetthez hasonló, azon határozatok felülvizsgálatát és az azokkal szembeni fellebbezést, amelyek az eljáró bíróság adott ügyet tárgyaló ítélkező testületének megváltozását, következésképpen az addig az ügy elbírálására kijelölt bírónak az első kérdésben említett módon történő felmentését eredményezték ezen ügy elbírálásának kötelezettsége alól?”

A Bíróság előtti eljárás

Az ügyek egyesítéséről

- 28 A Bíróság elnöke 2021. november 29-i határozatával az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-647/21. és a C-648/21. sz. ügyeket.

A gyorsított előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazása iránti kérelmekről

- 29 A kérdést előterjesztő bíróság kérte, hogy a Bíróság a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket a Bíróság eljárási szabályzatának 105. cikke alapján gyorsított eljárásban bírálja el. E kérelmek alátámasztása érdekében lényegében arra hivatkozott, hogy ezen eljárás alkalmazását az indokolja, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések a lengyel jog alapvető fontosságú kérdéseire, többek között alkotmányjogi kérdésekre vonatkoznak, nevezetesen a bírák elmozdíthatatlanságának elvére, valamint az eljárásban részt vevő feleket megillető, törvény által létrehozott, pártatlan és független bírósághoz való jogra. Hozzátette, hogy megalapozott indokok alapján feltételezhető, hogy ha az alapeljárásokban további aktusok elfogadására kerül sor, az

oka fogyottá teheti a kérdések Bíróság elé terjesztésének szükségességét, valamint hogy a Bíróság által adott válaszok végrehajtása akadályokba ütközhet, gátolva ezáltal az uniós jog tényleges érvényesülésének és a hatékony bírói jogvédelemnek a biztosítását.

- 30 Az eljárási szabályzat 105. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérelmére vagy kivételesen hivatalból a Bíróság elnöke az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően dönthet úgy, hogy az előzetes döntéshozatal tekintetében gyorsított eljárást alkalmaz, ha az ügy jellege megköveteli, hogy elbírálására a lehető legrövidebb időn belül kerüljön sor.
- 31 Emlékeztetni kell arra, hogy ez a gyorsított eljárás olyan eljárási eszközt képez, amelynek célja a rendkívül sürgős helyzetekre való reagálás (2021. december 21-i Randstad Italia ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 A jelen ügyben a Bíróság elnöke 2021. november 29-én, az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozott, hogy nem kell helyt adni az arra irányuló kérelmeknek, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket gyorsított eljárásban bírálják el. A kérdést előterjesztő bíróság által e kérelmek indoklásaként előadott érvek ugyanis általános jellegűek, és azokban nincsenek pontosan megjelölve azok a konkrét okok, amelyek igazolják ezen előzetes döntéshozatal iránti kérelmek lehető legrövidebb időn belüli elbírálását. Különösen az a körülmény, hogy az előterjesztett kérdések a lengyel jog, különösen az alkotmányjog alapvető kérdéseire vonatkoznak, nem tekinthető rendkívül sürgős helyzetnek, ami pedig a gyorsított eljárás igazolásának szükséges feltétele. Végül az, hogy az alapeljárások a büntetőjog hatálya alá tartoznak, önmagában nem indokolja azok gyorsított eljárásban történő elbírálását.

Az ügyek felfüggesztéséről és a felvilágosításkérésekről

- 33 2022. október 18-án a Bíróság felfüggesztette a C-647/21. és C-648/21. sz. egyesített ügyekben folyamatban lévő eljárást a C-615/20. és C-671/20. sz. egyesített ügyekben történő ítélethozatalig. 2023. július 20-án a Bíróság tájékoztatta a kérdést előterjesztő bíróságot a 2023. július 13-i YP és társai (Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése) ítéletről (C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562), és felkérte, hogy jelezze, fenn kívánja-e tartani a C-647/21. és C-648/21. sz. egyesített ügyekben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmeit.
- 34 A Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) elnökének utasítására a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bíró 2023. szeptember 25-én azt válaszolta, hogy a kérdést előterjesztő bíróság fenn kívánja tartani az előzetes döntéshozatal iránti kérelmeit.
- 35 Az e választ érintő bizonyos ellentmondások miatt a Bíróság az eljárási szabályzata 101. cikkének (1) bekezdése alapján egy második felvilágosításkérést intézett e bírósághoz. A Bíróság többek között azt kérdezte, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bíró még mindig a C-647/21. és C-648/21. sz. egyesített ügyekben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek alapjául szolgáló alapügyekben eljáró ítélkező testület tagja-e, és ha igen, milyen minőségben. A kérdést előterjesztő bíróság a jelen kérelmeket előterjesztő bíró útján válaszolt e felvilágosításkérésre 2023. október 17-én.

A Bíróság hatásköréről

- 36 Egyrészt a dán kormány és az Európai Bizottság állítása szerint – lényegében – a Charta 47. cikke nem alkalmazandó az alapügyekben. Ezen belül a Bizottság előadja, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek, konkrétan az előterjesztő bíróság által feltett kérdések szövege hivatkozik ugyan a 2016/343 irányelvre, az előterjesztő bíróság azonban nem kéri ezen irányelv értelmezését.
- 37 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra utalás keretében a Bíróság kizárólag a számára biztosított hatáskörök korlátain belül értelmezheti az uniós jogot (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 A tagállamok eljárását illetően a Charta alkalmazási körét a Charta 51. cikkének (1) bekezdése határozza meg, amelynek értelmében a Charta rendelkezéseinek a tagállamok csak annyiban címzettjei, amennyiben az Unió jogát hajtják végre, és ez a rendelkezés megerősíti a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az európai uniós jogrendben biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi helyzetre alkalmazni kell, az ilyen helyzeteken kívül azonban nem (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 A jelen ügyben, ami a Charta 47. cikkének értelmezésére irányuló kérelmet illeti, a kérdést előterjesztő bíróság nem szolgáltat olyan információval, amely szerint az alapügyek nemzeti szinten végrehajtott uniós jogszabály értelmezésére vagy alkalmazására vonatkoznának. Ugyanis, még ha az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdések tartalmazznak is a 2016/343 irányelvre való hivatkozást, e kérdéseket nem ezen irányelv rendelkezéseire tekintettel tették fel, és az előterjesztő bíróság semmilyen magyarázattal nem szolgál az említett irányelv és ezen ügyek közötti kapcsolatot illetően.
- 40 Következésképpen a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a Charta 47. cikkének önmagában való értelmezésére.
- 41 Másrészt a Prokuratura Rejonowa w Bytowie (bytóvi kerületi ügyészség, Lengyelország) és a Prokuratura Okręgowa w Łomży (łomzai regionális ügyészség, Lengyelország) lényegében arra hivatkozik, hogy a tagállamok igazságszolgáltatási szervezetrendszerével kapcsolatos kérdések, mint amelyeket az előterjesztett kérdések is felvetnek, különösen a bírónak a rá kiosztott ügyek elbírálása alóli felmentésére vonatkozóan, a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartoznak, és nem vonhatók az uniós jog tárgyi hatálya alá. Ezzel szemben a lengyel kormány a tárgyaláson kijelentette, hogy véleménye szerint a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolására.
- 42 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy noha a tagállamok igazságszolgáltatásának megszervezése a tagállamok hatáskörébe tartozik, e hatáskör gyakorlása során a tagállamok kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogból eredő kötelezettségeiket, és ez lehet a helyzet többek között a bírák kinevezéséről szóló határozatok elfogadására vonatkozó nemzeti szabályokat, és adott esetben az ilyen kinevezési eljárásokkal összefüggésben alkalmazandó bírósági felülvizsgálatra vonatkozó szabályokat illetően is (2024. január 9-i G. és társai [A rendes bíróságok bíráinak kinevezése Lengyelországban] ítélet, C-181/21 és C-269/21, EU:C:2024:1, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 43 Ezenkívül az előterjesztett kérdések szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy azok nem a lengyel jog, hanem többek között az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének az értelmezésére vonatkoznak.
- 44 Ebből következően a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elbírálására, de önmagában a Charta 47. cikkének az értelmezésére nem.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elfogadhatóságáról

- 45 A bytówi kerületi ügyészség és a łomżai regionális ügyészség vitatja az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elfogadhatóságát. Először is arra hivatkoznak, hogy a kérdést előterjesztő bíróság e kérelmeket a vezetői kollégiumi határozat elfogadását követően terjesztette elő, vagyis akkor, amikor e bíróság, amelytől ily módon elvették az alapügyeket, már nem volt jogosult az említett határozatok meghozatalára. Másodszor megjegyzik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések az előterjesztő bíró egyéni helyzetére vonatkoznak, e kérdések ennél fogva személyes jellegűek. Harmadszor azt állítják, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek nem felelnek meg az eljárási szabályzat 94. cikkének a) és b) pontjában foglalt követelményeknek. A tárgyaláson a lengyel kormány kijelentette, hogy a maga részéről e kérelmeket elfogadhatónak tartja.
- 46 A Bizottság másfelől azt állítja, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdések elfogadhatatlanok, mivel az a kérdés, hogy az alapeljárásokban létezik-e esetlegesen a vádlott számára rendelkezésre álló hatékony jogorvoslat, nem minősül sem *in limine litis* előzetes kérdésnek, sem pedig az ezen ügyek eldöntéséhez szükséges kérdésnek.
- 47 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozatnak az ítélete meghozatala tekintetében fennálló szükségességét, mind a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (2020. november 24-i Openbaar Ministerie [Okirat-hamisítás] ítélet, C-510/19, EU:C:2020:953, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Amint az magából az EUMSZ 267. cikk szövegéből kitűnik, a kért előzetes döntésnek „szükségesnek” kell lennie a kérdést előterjesztő bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügyet érintő „ítélet[ének] meghozatalához” (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 Ezzel összefüggésben a Bíróság már hangsúlyozta, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre adott válaszok szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróságok számára az uniós jog olyan értelmezését nyújtsák, amely lehetővé teszi számukra a nemzeti jog eljárási kérdéseinek eldöntését, mielőtt az előttük folyamatban lévő jogvitákban érdemben dönthetnének (2021. november 16-i Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim és társai ítélet, C-748/19–C-754/19, EU:C:2021:931, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 50 Az elfogadhatatlanságra vonatkozó első kifogást illetően, amely azon alapul, hogy a szóban forgó bíró az előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket azt követően nyújtotta be, hogy az alapügyeket elvették tőle, meg kell állapítani egyrészt, hogy a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy ezen előzetes döntéshozatal iránti kérelmek benyújtásának időpontjában, azaz 2021. október 20-án e bíró volt az alapügyekben eljáró bíró, másrészt pedig, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az ügyek elvételét követően nem vonta vissza az említett előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket.
- 51 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanis a Bíróság második felvilágosításkérésére adott válaszában megerősítette, hogy a két alapeljárásban az előzetes döntéshozatalra utaló határozatok meghozatalának időpontjában, azaz 2021. október 20-án az érintett bíró volt az előadó bíró, illetve az ítélkező testület elnöke. Azt is jelezte, hogy a C-648/21. sz. ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapjául szolgáló eljárást egy 2021. október 21-i, ezen előzetes döntéshozatalra utaló határozatok elfogadását követően hozott végzéssel szignálták át egy másik előadó bíróra, aki korábban az ezen eljárás lefolytatására kijelölt három bíróból álló tanácsban vett részt, és hogy a C-647/21. sz. ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapjául szolgáló eljárásban szintén 2021. október 21-én változtatták meg az egyesbíróként eljáró ítélkező testület összetételét. E bíróság ezenkívül megerősítette, hogy e két eljárást a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmek folytán felfüggesztették, és a felfüggesztés azóta is tart.
- 52 A második elfogadhatatlansági kifogást illetően, ami azon alapul, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések lényegében a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bíró egyéni helyzetére vonatkoznak, és így nem kapcsolódnak az alapeljárásokhoz, meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az alapügyek összefüggésében olyan eljárási jellegű kérdésekkel szembesült, amelyeket *in limine litis* kell eldöntenie, és amelyek megoldása az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tárgyát képező uniós jogi rendelkezések és elvek értelmezésétől függ. Az említett előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések ugyanis lényegében annak megállapítására irányulnak, hogy az uniós jog e rendelkezéseire és elveire tekintettel e bíró jogosult-e továbbra is részt venni az alapügyek elbírálásában annak ellenére, hogy azokat a vezetői kollégiumi határozattal elvették tőle.
- 53 Márpedig, amint az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések, amelyek ily módon arra irányulnak, hogy lehetővé tegyék a kérdést előterjesztő bíróság számára, hogy *in limine litis* olyan eljárási nehézségekről döntsön, mint amelyek az előtte folyamatban lévő ügy elbírálására vonatkozó saját hatásköréhez, vagy akár az olyan bírósági határozat tekintetében elismerendő joghatásokhoz kapcsolódnak, amely potenciálisan akadályát képezi annak, hogy az ilyen ügy vizsgálatát az említett bíróság folytassa, az EUMSZ 267. cikk alapján elfogadhatók (2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 Az elfogadhatatlanságra vonatkozó harmadik kifogást illetően, amely szerint az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek nem felelnek meg az eljárási szabályzat 94. cikkének a) és b) pontjában foglalt követelményeknek, elegendő megállapítani annyit, hogy amint az a jelen ítélet 6–14., illetve 15–26. pontjából kitűnik, az első kérdések egyik része és a második kérdések tekintetében ezek az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek – az előterjesztő bíróság által a Bíróság két felvilágosításkérésére adott válaszban foglalt pontosításokkal – tartalmazzák az e 94. cikk a) és b) pontjában megkövetelt valamennyi információt, nevezetesen a jelen ügyben esetlegesen alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalmát, azon okok ismertetését, amelyek

miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének értelmezésére vonatkozóan, valamint az e bíróság által az említett rendelkezés és a hivatkozott nemzeti szabályok között megállapított kapcsolatot, így a Bíróság e tekintetben képes az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről határozni.

- 55 Ami az első kérdések azon részét illeti, amely a bíróság vezetői kollégiumának összetételére vonatkozik, vagyis hogy egyrészt az egyben a legfőbb ügyész tisztségét is betöltő igazságügyi miniszter hatáskörébe tartozik a *sąd rejonowy* (kerületi bíróságok) elnökeinek kinevezése, akik a *sąd okręgowy* (regionális bíróság) vezetői kollégiumát alkotják, másrészt hogy a vezetői kollégium egyes tagjait az új összetételű KRS javaslata alapján nevezték ki bírói tisztségekre, ami a függetlenség tekintetében nem nyújt kellő garanciákat, emlékeztetni kell arra, hogy mivel az előzetes döntéshozatalra utaló határozat az EUMSZ 267. cikk szerinti eljárás alapjául szolgál, a nemzeti bíróság köteles magában az előzetes döntéshozatalra utaló e határozatban kifejezni az alapeljárás ténybeli és jogszabályi hátterét, továbbá megadni a szükséges magyarázatot az értelmezni kért uniós jogi rendelkezések kiválasztásának okaira, valamint az e rendelkezések és az elé terjesztett ügyben alkalmazandó nemzeti szabályozás közötti kapcsolatra (lásd ebben az értelemben: 2020. június 4-i C. F. [Adóellenőrzés] ítélet, C-430/19, EU:C:2020:429, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 Márpedig a jelen ügyben a bíróság vezetői kollégiumának összetételére vonatkozó szűk körű felvilágosításon túl az előzetes döntéshozatalra utaló határozatok nem ismertetik kellő pontossággal az e vezetői kollégium tagjainak kinevezésével kapcsolatos nemzeti jogszabályi hátteret. Az sincs bennük kifejtve, hogy miért lenne szükséges, hogy a Bíróság megválaszolja az első kérdések azon részét, amely a bíróság vezetői kollégiumának összetételére vonatkozik. E körülmények között a Bíróság nem rendelkezik elegendő információval ahhoz, hogy az első kérdések e részére hasznos választ adhasson, így az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek e tekintetben nem felelnek meg az eljárási szabályzat 94. cikkének a) és b) pontjában támasztott feltételeknek.
- 57 Ami az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéseket illeti, amelyekkel az előterjesztő bíróság az alapeljárások vádlottjai számára esetlegesen rendelkezésre álló hatékony jogorvoslattal kapcsolatban vár választ, meg kell állapítani, hogy e kérdések nem minősülnek *in limine litis* előzetes kérdésnek, és az alapügyek eldöntéséhez sem szükségesek. Így különösen nem tűnik ki a Bíróság rendelkezésére álló iratokból, hogy az alapeljárásokban felmerülne az a kérdés, hogy a vádlottak vitathatják-e az ügyeiket elbíróló ítélkező testület szabályszerű megalkotását.
- 58 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elfogadhatók, kivéve az első kérdéseknek a bíróság vezetői kollégiumának összetételére vonatkozó részét, valamint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéseket.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésekről

- 59 Elöljáróban mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy bár az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság formálisan arra keresi a választ, hogy összeegyeztethető-e az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével az a tény, hogy a bíróság vezetői kollégiumához hasonló nemzeti bírósági szerv hatáskörrel rendelkezik e bíróság

bírájának a részére kiosztott valamennyi ügy vagy ezen ügyek egy részének elbírálására vonatkozó kötelezettség alóli felmentésére, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy ezen első kérdések lényegében azokra a nemzeti jogszabályokra vonatkoznak, amelyek az ügyek bírótól való elvételére irányuló eljárást szabályozzák.

- 60 Ezzel szemben, jóllehet az, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti két kérelmet megküldő bírót áthelyezték a kérdést előterjesztő bíróság azon fellebbviteli osztályáról, amely előtt az alapeljárások folyamatban vannak, az említett bíróság elsőfokú osztályára, olyan fontos tényezőnek minősül, amelyet figyelembe kell venni az előterjesztő bíróság által a kérdéseiben felvázolt helyzet megértéséhez, azonban ugyanezen iratok alapján nem lehet arra a megállapításra jutni, hogy az első kérdéseket úgy kell érteni, hogy azok egyúttal az alapeljárásokban szóban forgóhoz hasonló, áthelyezést elrendelő határozatnak vagy általánosabban egy áthelyezési eljárásra vonatkozó szabályozásnak az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével való összeegyeztethetőségére is vonatkoznak.
- 61 E megállapítások alapján úgy tekinthető, hogy első kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezéssel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint egy nemzeti bírósági szerv, mint például a bíróság vezetői kollégiuma, elveheti e bíróság bírájától a részére kiosztott valamennyi ügyet vagy ezen ügyek egy részét, úgy, hogy e szabályozás ugyanakkor nem határozza meg az ügyek elvételét elrendelő ilyen határozat meghozatala során e szerv által követendő szempontokat, nem ír elő indokolási kötelezettséget e határozat tekintetében és nem rendelkezik az említett határozat bírósági felülvizsgálatának lehetőségéről.
- 62 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy bár a tagállamok igazságszolgáltatásának megszervezése, különösen a nemzeti bíróságok intézménye, összetétele, hatásköre és működése e tagállamok hatáskörébe tartozik, e hatáskör gyakorlása során azok kötelesek betartani az uniós jogból, és különösen az EUSZ 19. cikkből eredő kötelezettségeket (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 E tekintetben a hatékony bírói jogvédelemnek az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében hivatkozott elve az uniós jog általános elve, amelyet többek között az EJEE 6. cikkének (1) bekezdése rögzít, amelynek megfelel a Charta 47. cikkének második bekezdése. Ez utóbbi rendelkezést tehát megfelelően figyelembe kell venni az említett 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének értelmezése során (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Ezenfelül amennyiben a Charta olyan jogokat állapít meg, amelyek megfelelnek az EJEE-ben biztosított jogoknak, a Charta 52. cikke (3) bekezdésének célja a Chartában foglalt, illetve az azokkal megegyező, az EJEE-ben biztosított jogok közötti szükséges összhang biztosítása, anélkül hogy mindez sértené az uniós jog autonómiáját. Az Alapjogi Chartához fűzött magyarázatok (HL 2007. C 303., 17. o.) szerint a Charta 47. cikkének második bekezdése megfelel az EJEE 6. cikke (1) bekezdésének. Így a Bíróságnak ügyelnie kell arra, hogy a jelen ügyekben elfogadott értelmezése olyan védelmi szintet biztosítson, amely nem sérti az EJEE 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített és az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett védelmi szintet (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 65 Ennek pontosítását követően emlékeztetni kell arra, először is, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében minden tagállamnak biztosítania kell, hogy azon fórumok, amelyek az uniós jog szerinti fogalommeghatározás értelmében vett „bírósgként” az e jog alkalmazására vagy értelmezésére vonatkozó kérdésekben döntést hozhatnak, és amelyek így az uniós jog által szabályozott területeken a tagállam jogorvoslati rendszerébe tartoznak, teljesítik a hatékony bírói jogvédelem követelményeit, és köztük a függetlenség követelményét (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 A bíróságok függetlenségére vonatkozó ezen követelmény – amely a bírói hivatás velejárója – a hatékony bírói jogvédelemhez való jog és a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog lényegéből következik, és e jogok a jogalanyokat az uniós jog alapján megillető valamennyi jog védelmére, valamint a tagállamoknak az EUSZ 2. cikkben felsorolt közös értékeinek – köztük a jogállamiság értékének – a megőrzésére vonatkozó garanciákként döntő jelentőségűek (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 A függetlenség említett követelménye két szempontot foglal magában. Az első – külső – szempont azt követeli meg, hogy az érintett fórum teljesen autonóm módon gyakorolja feladatkörét anélkül, hogy bármilyen hierarchikus kapcsolatban lenne, vagy bárkinek alá lenne rendelve, és anélkül, hogy bárhonnan utasításokat kapna, így védett az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét, és határozataikat befolyásolhatja. A második – belső – szempont a pártatlanság fogalmával áll összefüggésben, és arra vonatkozik, hogy egyenlő távolságot kell tartani a jogvitában részt vevő felektől, illetve e feleknek a jogvita tárgyához fűződő mindenkori érdekeiktől. E szempont megköveteli az objektivitást, valamint azt, hogy a jogvita megoldása során a jogszabály szigorú alkalmazásán kívül semmilyen más érdek ne érvényesüljön (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 50. és 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 Bár a függetlenség „külső” aspektusa lényegében a bíróságoknak a jogalkotó és a végrehajtó hatalomtól való függetlenségének a hatalmi ágak szétválasztására vonatkozó – a jogállam működését jellemző – elvvel összhangban való megőrzését célozza, az a bírának az érintett bíróságon belüli jogtalan befolyásolással szembeni védelmére is vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 Azt is hangsúlyozni kell, hogy az ítélethozatali jogkör gyakorlásának nemcsak az utasításokban megnyilvánuló bármely közvetlen befolyástól, hanem az olyan közvetettebb befolyástól is mentesnek kell lennie, amely hatással lehet a bírósági határozatokra (lásd ebben az értelemben: 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. november 14-i S. [Az ítélkező testület módosítása] ítélet, C-197/23, EU:C:2024:956, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 70 Ezek a függetlenségi és pártatlansági garanciák olyan szabályok meglétét igénylik – különösen, ami a fórum összetételét illeti –, amelyek a jogalanyok számára biztosítják minden, az említett fórum külső tényezők általi befolyásolhatóságára, valamint az ütköző érdekek vonatkozásában való semlegességére vonatkozó jogos kétség kizárását (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 52. pont).

- 71 Emellett az Emberi Jogok Európai Bírósága szintén hangsúlyozta, hogy a bírói függetlenség és a jogbiztonság jogállamiság szempontjából betöltött alapvető jelentősége megköveteli, hogy az alkalmazott szabályok minden egyes esetben rendkívül világosak legyenek, valamint hogy legyenek olyan egyértelmű garanciák, amelyek biztosítják az objektivitást és az átláthatóságot, és főként az önkényesség bármely látszatának elkerülését az egyes ügyek bírónak való kiosztása kapcsán (EJEB, 2010. október 5., DMD GROUP, a.s. kontra Szlovákia, CE:ECHR:2010:1005JUD001933403, 66. §).
- 72 Másodszor, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szintén „törvény által megelőzően létrehozott” bíróság meglétét követeli meg a bírák függetlenségének és pártatlanságának garanciái, valamint az ilyen bírósághoz fordulás garanciái közötti elválaszthatatlan kapcsolatokra tekintettel (lásd ebben az értelemben: 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. november 14-i S. [Az ítélkező testület módosítása] ítélet, C-197/23, EU:C:2024:956, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 73 Márpedig a „törvény által létrehozott bíróságra” való hivatkozás, amely a Charta 47. cikkének második bekezdésében is szerepel, többek között a jogállamiság elvét tükrözi, és nem csupán a bíróság fennállásának jogi alapjára vonatkozik, hanem az egyes ügyekben az eljáró tanács összetételére, valamint a belső jog bármely más rendelkezésére, amelynek megsértése szabálytalanná teszi egy vagy több bíró részvételét az ügy vizsgálatában (lásd analógia útján: 2022. március 29-i Getin Noble Bank ítélet, C-132/20, EU:C:2022:235, 121. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 74 Így tehát az ügyek elosztására és újraelosztására vonatkozó szabályok a „törvény által létrehozott” bíróság fogalmának részét képezik, amelyből nem csupán a bíróság fennállásának jogi alapjára vonatkozó követelmény fakad, hanem megköveteli az egyes ügyekben az eljáró tanács összetételének tiszteletben tartását, valamint azt is, hogy legyen bármely más, belső jogi rendelkezés, amelynek megsértése szabálytalanná teszi egy vagy több bíró részvételét az ügy elbírálásában.
- 75 Következésképpen az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése e tekintetben azt is megköveteli, hogy az ítélkező testületek összetételére vonatkozó szabályok kizárják az olyan személyeknek az adott ügghöz kapcsolódó döntéshozatali eljárásba való bármely jogtalan beavatkozását, akik az ezen ügyben eljáró ítélkező testületen kívül állnak, és akik előtt a felek nem terjeszthették elő érveiket (lásd ebben az értelemben: 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 59. pont).
- 76 A jelen ügyben – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatok fenntartása mellett – egyértelmű, hogy a rendes bíróságokról szóló törvény 47b. cikkének 1. §-a további pontosítás nélkül úgy rendelkezik, hogy a bíróság összetételének módosítására akkor van mód, ha „tartós akadálya van annak, hogy az ügyet az adott bíróság az aktuális összetételében tárgyalja”. Márpedig, noha e 47b. cikk 4. §-a lényegében úgy rendelkezik, hogy a bíró a számára kiosztott ügyekben azok befejezéséig szolgálati helyének megváltozása vagy más bírósághoz való kirendelése ellenére továbbra is eljár, ugyanakkor az említett 47b. cikk 5. §-a értelmében az érintett bíróság vezetői kollégiumának határozata alapján ezeket az ügyeket el lehet venni tőle, és e rendelkezés nem határozza meg az ehhez szükséges feltételeket. Végül ugyanezen 47b. cikk 6. §-a értelmében a bíróság vezetői kollégiumának lehetősége van arra is, hogy a bírótól egy másik osztályra történő áthelyezése esetén elvegye az ügyeit, e lehetőséghez azonban szintén nem kapcsolódnak pontos feltételek.

- 77 Meg kell tehát állapítani, hogy az előző pontban részletezettek szerinti nemzeti szabályozás nemcsak hogy nem tartalmaz olyan objektív szempontokat, amelyek behatárolják azt a lehetőséget, hogy a bírótól egy vagy több ügyét elvegyék, hanem azt is lehetővé teszi az érintett bíróság vezetői kollégiuma számára, hogy a bírótól anélkül vegye el az ügyeit, hogy ezt a határozatot megindokolná. Az a hivatkozás ugyanis, hogy „tartós akadálya van annak, hogy az ügyet az adott bíróság az aktuális összetételében tárgyalja”, túl általános ahhoz, hogy alkalmasnak lehessen tekinteni az ítélkező testület összetételének megváltoztatásáról szóló határozattal kapcsolatos minden önkényesség kiküszöbölésére. Ezenkívül a lengyel kormány a Bíróság előtti tárgyaláson megerősítette, hogy a lengyel jog nem ír elő indokolási kötelezettséget a bíró ügyeinek a rendes bíróságokról szóló törvény 47b. cikkének 5. és 6. §-án alapuló elvétele kapcsán.
- 78 Egyébiránt, ami az ügyek elvételét illeti az alapeljárásokban, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy a vezetői kollégium azon határozata, amellyel elrendelték az alapügyek érintett bírótól való elvételét, egyáltalán nem tartalmaz indokolást.
- 79 Ráadásul nem nyilvánvaló, hogy a vezetői kollégium e határozatát indokolhatja az az áthelyezést elrendelő végzés, amellyel a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) elnöke 2021. október 13-án a rendes bíróságokról szóló törvény 22a. cikkének 4. §-a alapján úgy határozott, hogy a jelen kérelmeket előterjesztő bírót ugyanezen bíróság másik osztályára helyezi át.
- 80 Egyrészt ugyanis e végzés mindössze azt a szűkszavú indokolást tartalmazza, hogy biztosítani kell a Sąd Okręgowy w Słupsku (słupski regionális bíróság) „hatodik fellebbviteli büntető osztályának és második büntető osztályának a megfelelő működését”.
- 81 Másrészt a vezetői kollégium határozatát két nappal az áthelyezést elrendelő végzés meghozatala előtt fogadták el.
- 82 Ami egyebekben a bíró másik bíróságra történő, hozzájárulás nélküli áthelyezését, vagy a bírónak ugyanazon bíróság két osztálya közötti, hozzájárulás nélküli áthelyezését illeti, a Bíróság már megállapította, hogy az ilyen áthelyezések eszközül szolgálhatnak a bírósági határozatok tartalma fölötti ellenőrzés gyakorlására, mivel nemcsak az érintett bírák feladatkörének terjedelmét és a rájuk bízott ügyek elbírálását érinthetik, hanem jelentős következményekkel járhatnak e bírák életére és előmenetelére nézve is, és így a fegyelmi szankció hatásaihoz hasonló hatásokkal járhatnak (2021. október 6-i W.Ž. [A legfelsőbb bíróság rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsa – Kinevezés] ítélet, C-487/19, EU:C:2021:798, 115. pont).
- 83 Márpedig, hasonló módon, ha egy bírótól elveszik a rá kiosztott ügyeket anélkül, hogy az érintett nemzeti szabályozás meghatározná azokat az objektív szempontokat, amelyek lehetővé teszik az elvétel e lehetőségének körülhatárolását, úgy ráadásul, hogy az ilyen elvételt elrendelő határozatot még indokolni sem kell, nem teszi lehetővé annak kizárását, hogy az ügyek ilyen elvétele önkényes, vagy akár burkolt fegyelmi szankciónak minősül. Ez még inkább így van abban az esetben, ha az ügyek elvételét követően az érintett bírót áthelyezik ugyanazon bíróság másik osztályára.
- 84 Így az ügyek olyan szervezeti intézkedésekkel történő elvétele, mint amiről az alapeljárásokban is szó van, amelyek végrehajtására nem vonatkoznak kellően pontos szempontokat megállapító szabályok és kellő indokolási kötelezettség, kérdéseket vethet fel azzal kapcsolatban, hogy az ügyek elvételére, majd az ezt követő áthelyezésre esetleg az érintett bíró korábbi cselekményeire válaszul került sor.

- 85 Így azon önkényesség térnyerésének kiküszöbölése érdekében, amely a bírák függetlenségének és elmozdíthatatlanságának elvét potenciálisan sértő, nem átlátható eljárásból eredhet, fontos, hogy az ügyek elvételére vonatkozó nemzeti szabályok tartalmazzanak olyan egyértelműen meghatározott objektív szempontokat, amelyek alapján a bírótól elvehetik az ügyeit, valamint előírják az ügyek elvételét elrendelő határozatok indokolásának kötelezettségét, különösen az ügyeknek az érintett bíró hozzájárulásának hiányában történő elvétele esetén, annak biztosítása érdekében, hogy a bírói függetlenséget ne veszélyeztesse jogosulatlan külső befolyásolás.
- 86 A fentiekre tekintettel az előterjesztett első kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezéssel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint egy nemzeti bírósági szerv, mint például a bíróság vezetői kollégiuma, elveheti e bíróság bírójától a részére kiosztott valamennyi ügyet vagy ezen ügyek egy részét, úgy, hogy e szabályozás ugyanakkor nem tartalmazza az ügyek elvételét elrendelő ilyen határozat meghozatala során e szerv által követendő szempontokat, és nem ír elő indokolási kötelezettséget e határozat tekintetében.

A második kérdésekről

- 87 Második kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését és az uniós jog elsőbbségének elvét úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezések alapján a nemzeti bíróság és az érintett tagállam minden más hatósága köteles mellőzni egyrészt az e bíróság vezetői kollégiuma által meghozott, az említett bíróság bírójának kiosztott ügyeknek az e bírótól való elvételét elrendelő határozat alkalmazását, másrészt pedig az azt követő egyéb aktusok alkalmazását, mint amilyenek az ezen ügyek újrakiosztásával kapcsolatos döntések, amennyiben e határozatot az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megsértésével fogadták el.
- 88 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog elsőbbségének elve szentesíti az uniós jog elsődlegességét a tagállamok jogával szemben. Ez az elv tehát arra kötelezi a tagállamok valamennyi szervét, hogy biztosítsák a különböző uniós jogi normák teljes érvényesülését, mivel a tagállamok joga nem befolyásolhatja e különböző normáknak az említett államok területére nézve elismert hatását (2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 89 Az említett elv így többek között arra kötelez minden nemzeti bíróságot, amelynek feladata, hogy a hatásköre keretei között uniós jogi rendelkezéseket alkalmazzon, hogy az előtte folyamatban lévő jogvitában biztosítsa e jog követelményeinek teljes érvényesülését, saját hatáskörénél fogva mellőzve minden olyan nemzeti szabályozás vagy gyakorlat alkalmazását, amely ellentétes az uniós jog valamely közvetlen hatályú rendelkezésével, anélkül hogy kérnie kellene, vagy meg kellene várnia e nemzeti szabályozás vagy gyakorlat jogalkotói vagy bármilyen egyéb alkotmányos úton történő megsemmisítését (2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 90 Márpedig a Bíróság már kimondta, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett második albekezdése, amely egyértelmű és pontos eredménykötelezettséget ír elő a tagállamok számára, és amely nem függ semmilyen feltételtől, különösen az uniós jog értelmezésére és alkalmazására köteles bíróságok függetlensége és pártatlansága, valamint azon követelmény tekintetében, hogy azok törvény által előzetesen

létrehozott bíróságok legyenek, közvetlen hatállyal bír, ami azt jelenti, hogy a Bíróság által értelmezett uniós jog e rendelkezéseivel ellentétes nemzeti rendelkezéseket, ítélkezési gyakorlatot vagy egyéb gyakorlatot nem lehet alkalmazni (2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 91 Az állandó ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy még a Bíróság által megállapított kötelezettségszegést megszüntető nemzeti jogszabályi intézkedések hiányában is kötelesek a nemzeti bíróságok megtenni minden intézkedést annak érdekében, hogy elősegítsék az uniós jog teljes érvényesülését, összhangban az e kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglalt iránymutatásokkal. Ezen túlmenően az említett bíróságok az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése szerinti lojális együttműködés elve értelmében kötelesek az uniós jog megsértéséből eredő jogellenes következményeket megszüntetni (2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 92 A jelen ítélet 87–90. pontjában felidézett kötelezettségek teljesítése céljából a nemzeti bíróságnak tehát mellőznie kell az olyan aktus alkalmazását, mint amilyen az e bíróság vezetői kollégiumának határozata, amely az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését megsértve elrendelte az ügyek elvételét e bíróság bírójától, ha ez a szóban forgó eljárási helyzetre tekintettel elengedhetetlen az uniós jog elsőbbségének biztosítása érdekében (lásd analógia útján: 2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 93 Mivel a tényállás végső értékelése, valamint a nemzeti jog alkalmazása és értelmezése az EUMSZ 267. cikk szerinti eljárás keretében kizárólag a kérdést előterjesztő bíróság feladata, e bíróságnak kell végleges jelleggel megállapítania az alapeljárásokban az előző pontban felidézett elvből eredő konkrét következményeket. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azonban a Bíróság az iratokban fellelhető tények alapján megadhatja e bíróságnak az uniós jog értelmezésének azokat az elemeit, amelyek e célból számára hasznosak lehetnek (2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 94 E tekintetben az első kérdésekre adott válaszból az következik, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével ellentétes az ügyek elvételére vonatkozó olyan nemzeti szabályozás, mint amelyet a kérdést előterjesztő bíróság bemutatott.
- 95 Márpedig ebben a helyzetben az ítélkező testületnek jogosultnak kell lennie arra, hogy mellőzze az e szabályozás alapján meghozott valamennyi határozat alkalmazását, és ebből következően változatlan összetételben kell tudnia folytatni az alapügyek vizsgálatát, anélkül hogy ebben a nemzeti bíróság ítélkező testületei összetételének meghatározására és módosítására hatáskörrel rendelkező bírósági szervek megakadályozhatnák (lásd ebben az értelemben: 2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 96 Ilyen esetben az ezen ítélkező testület összetételének meghatározására és módosítására hatáskörrel rendelkező szerveknek tartózkodnia kell az ilyen határozat alkalmazásától (lásd ebben az értelemben: 2023. július 13-i YP és társai [Bíró mentelmi jogának felfüggesztése és tisztségéből való felfüggesztése] ítélet, C-615/20 és C-671/20, EU:C:2023:562, 80. pont).

- 97 A fentiekre tekintettel a második kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését és az uniós jog elsőbbségének elvét úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések alapján a nemzeti bíróság köteles mellőzni mind az e bíróság vezetői kollégiuma által meghozott, az említett bíróság bírójának kiosztott ügyeknek az e bírótól való elvételét elrendelő határozat alkalmazását, mind az azt követő egyéb aktusok alkalmazását, mint amilyenek az ezen ügyek újrakiosztásával kapcsolatos döntések, amennyiben e határozatot ezen EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megsértésével fogadták el. Az ezen ítélkező testület összetételének meghatározására és módosítására hatáskörrel rendelkező bírósági szerveknek tartózkodnia kell az ilyen határozat alkalmazásától.

A költségekről

- 98 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezéssel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint egy nemzeti bírósági szerv, mint például a bíróság vezetői kollégiuma, elveheti e bíróság bírójától a részére kiosztott valamennyi ügyet vagy ezen ügyek egy részét, úgy, hogy e szabályozás ugyanakkor nem tartalmazza az ügyek elvételét elrendelő ilyen határozat meghozatala során e szerv által követendő szempontokat, és nem ír elő indokolási kötelezettséget e határozat tekintetében.

2) Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését és az uniós jog elsőbbségének elvét

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezések alapján a nemzeti bíróság köteles mellőzni mind az e bíróság vezetői kollégiuma által meghozott, az említett bíróság bírójának kiosztott ügyeknek az e bírótól való elvételét elrendelő határozat alkalmazását, mind az azt követő egyéb aktusok alkalmazását, mint amilyenek az ezen ügyek újrakiosztásával kapcsolatos döntések, amennyiben e határozatot ezen EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megsértésével fogadták el. Az ezen ítélkező testület összetételének meghatározására és módosítására hatáskörrel rendelkező bírósági szerveknek tartózkodnia kell az ilyen határozat alkalmazásától.

Aláírások